

Ved et arkivalisk symposium

på Dødsdagen 10² 1981

Mel: På tankens slot bor studenten glad ..
(OBS! Sænges med jævn fardt)

Min pegasus kan jeg ej la' vær
i dag at røkke i hans tøjler,
in spiration, der nu står mig nær
har ragt mig poesigens nøjler.
Så kan jeg altså ikke holde mig,
fra mit parnas en lyd vil løfte sig,
måske til grin
blir jeg enfin
alligervel så må jeg dikte.

I dag det fagtisk er nogen tid
tilbaves siden at vi mødtes
det er forbausenes som tiden går
på det at tænke man må nådes
men tiden iler alt for hurtigt hen,
vi farer over stok og sten med den
den gamle tid
med megen flid
vi drager frem fra pulterkamre.

Vor dagligdag den er ganske fuld
af mange spændene bedrifter
og brune æsker bli'r fyldt med guld-
nede og ofte mukne skrifter.
Når gamle damer til os sender bud,
støvsugerbanden røkker hastig ud -
med stor geweldt
snopper vi alt
vi sjællent lader noget ligge.

Engang vi havde en losseplads -
det har vi næsten ikke mere,
arkiv, museum - i spidsen Hvass
den sidste rest han dissekerer.
En tak til Sørensen og Edith H.
De båndmaskinen lader flittigt gå
"live", radio
ordner de 2
te klærer stemmen for os alle.

Vort job på "kul-turen" ligervis
i sindet glædesblusset tænder,
her mangler vi jo ej heller tis -
fordriv for vore raske hænder.
Vort arbejde' er jo ikke ganske slut.
før sidste nyhed klippet er af Ruth,
bøger og kort
- alt rives bort -
når vagten passes af Marie.

At registrere det er en sporåt
for Jens og Axel, With og Holger,
af Bodil føres det ind på kort,
som resultaterne fortolger.
Og Aase passer vor økonomi
hun uden blussel smækker kassen i
"hør nu du der!
ingen skejser her!"
den vise snart vi alle kender.

Engang vi havde en assistent
det har vi næsten ikke mere.
Pers hjælpsomhed er os velbekent
man sku af denne slaks ha' flere.
En Charles Holm arkivet også har
han følger spor, som ingen andre ta'r
hvor er nu Lind?
Han samler ind
spil-opper har han altid lavet.

En pædagog gør dudsignet fuldt
for Lone det er netop løkke
Jernalder-lands-byens dødekult
i pap-marsjé for børn opbygge.
Nu ønsker vi, at vi må more os,
mens at nu hylningens ednorme foss
som øl fra fad
strømmer nedad
vi la'r ARKIVET længe leve!

